XV-ik évfolyam. 17-ik szám. Kőszeg, 1895. április 28-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt — 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. — 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyilttér sora 40 flr. — Hirdetések nagyság szerint

Konzilium.

A *Konkordia* nevü dalos-egyesületnek megint meghúzták a lélekharangot.

Nem első eset, hogy ez az egyesület „az ágyat kénytelen őrizni," sem az, hogy krónikussá vált annak baja; hanem az egyszer mégis fene rosszul van! Ma konziliumra gyülnek össze a dokterok, mert végre is mindent meg kell kisérteni, hogy a *Konkordiá*-t visszaadják az életnek. Nem is kételkedünk abban, hogy az orvosi testület jó szándékkal és még nagyobb buzgalommal fog az operácziához, a mely végre sikerülhet is; hanem abban azután mégsem bizunk, hogy ez a „beteg ember" sokáig megküzdjön az élettel. Annak a szervezete fel van dulva, megrongálva; azt többé meg nem reperálja Kőszegnek semmiféle doktora. Csináltak annak már uj fejet, uj tüdőt, uj gyomrot sőt még uj lábujakat is, egyszóval átgyurták az egész testet azelőtt is már, de mindez nem használt; nem vált életképessé az a test.

Uj anyagból ujra kell azt formálni és megteremteni, azután belelehelni egy friss, erős lelket. Akik azt hiszik, hogy ezek nélkül életképes lesz a *Konkordia*, azok alaposan csalódnak. Hiába való munkának fog bizonyulni, ha a mai konzilium tagjai a régi alendrián szerint megint csak foltozást végeznek. A *Konkordia* ebben az esetben beteg marad s fölötte előbb-utóbb elfujják a halotti nótát. Emberibb dolgot mivelnének akkor, ha átengedik sorsának, hogy békében kiszenvedhessen, mint a részvevőket kitenni a gyötrő kinok s a hosszu halálküzdelem szemlélésének.

Ott van egy példa.

A zeneegyesületnél, mikor kifogyott belőle az erő és az élet, belenyugodtak kimulásába s az ma boldog feltámadását várja. Az itélet napja közel van-e, vagy messze, nem tudjuk; de jobb, ha a boldogok országát növeli, mintsem rossz előélet után a pokol kinjait szenvedje.

Ha a jobb életre való előfeltételek meg vannak, akkor uj alapon fel kell támasztani a Konkordiát; ha pedig nincsenek meg a szükséges kellékek, akkor nyugodjék békében az az egyesület, a melyben nem telhetik sem kedve, sem öröme senkinek sem. Hiába mondja valaki, hogy a dalestélyek látogatottak, sokat lehet mulatni a mindenféle cziczomán. Ez nem lehet feladata, nem képezheti vonzó erejét egy dalos testületnek. Erőteljes, iskolázott énekkar lehet csak annak éltető lelke és fő büszkesége. A ki csak azért ültet fát, hogy annak árnyékában hüselhessen és nem a gyümölcsért, az a kertje czafrangát növelte ugyan, de hasznos dolgot nem művelt. E város közönségét pedig ne tekintsük olyannak, a mely pénzét haszontalan, semmit nem mondó czélokra fordithatja, hanem igenis olyannak, a milyennek mi lenni véljük, a melynek számolnia kell a körülményekkel és áldoznia ugyan, de csak nemes és hasznos intézményekre.

Legyen dalos-egyesületünk, igen, de olyan, mely a kor szinvonalán álljon és megfeleljen a város jó hirnevének. A *Sängerei*-ből amugy is juthat.

Felhivás.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállitás kereskedelem-, pénz- és hitelügyi csoportjának elnökei, Falk Miksa és Lukács Antal, a következő felhivást intézik az országban létező összes kereskedelmi társulatokhoz:

Az 1896-iki ezredéves országos kiállitás V. (kereskedelem-, pénz- és hitelügyi) csoportjában külön osztály van tervezve a kereskedelem érdekeit szolgáló intézmények számára. Ide tartoznak az összes kereskedelmi társulatok és egyletek, a melyek bármily uton, ha csak társas összejövetelek és felolvasások is, a kereskedelem érdekeinek szemmeltartását és előmozditását tüzték ki feladatokul.

A csoport programmja szerint a társulatok egy-egy dolgozatban ismertetni fognák történetüket, keletkezésök és működésök viszonyait s esetleg rajzokban és fényképekben bemutatnák helyiségeik külső alakját és berendezését.

A szóban levő társulatok közül azok, a melyekről a csoport intéző bizottságnak tudomása volt, közvetlenül már föl lettek szólitva a kiállitáson való részvételre. Meglelehet azonban, sőt valószinü, hogy több kereskedelmi érdeket szolgáló társulat, minthogy czimüket a bizottság nem ismerte, nem kapott felszólitást. Ezen uton hivjuk fel tehát az illetőket, hogy a fentebbiek szerint a kiállitásban részt venni óhajtók ebbeli határozatukról a kiállitás igazgatóságát folyó évi május hó végéig értesiteni sziveskedjenek.

Megjegyezendő, hogy ebből semmiféle költség sem az igénybe veendő helyért, sem az installácioért és felügyeletért, nem fogja őket terhelni.

Egyben felhivjuk a társulatok közül azokat, a melyeknek birtokában régebbi szabadalmas kereskedői társulatok hagyatékai (szabadalmi levelek, számadási- és jegyzőkönyvek, kereskedői czéhládák, pecsétek stb.) vannak, hogy ezeket is a csoport kiállitása számára az emlitett határnapig bejelenteni sziveskedjenek.

TÁRCA.

Paraziták.

— A „Kőszeg és Vidéke" eredeti tárcája. —

A XIX-ik század legnagyobb embere, a „Nyomorultak" zseniális szerzője barátai előtt egy izben igy nyilatkozott: „Mindaddig, mig paraziták lesznek a társadalomban — az a társadalom fekélyes marad."

E frázis — eme, valóban az életből kiragadt aranymondás ex abrupto jutott eszembe. Mert hisz, azt hiszem, kevés embert hagyhatott hatás nélkül az a valóban megrendítő tragédia, mely az egyik délmagyarországi városkában a malt héten lejátszódott.

A családapa azért, mert egy, már évek hosszu során át rajta élősködő emberért — feleségének testvéréért — jót állott, magát adósságokba kevervén — kiirtotta 3 tagból álló családját. Az pedig, akit a gyilkos golyó nem tudott találni: az a család élősdije volt . . .

Igy adták elő a napilapok.

Nem igen lehet a gondolkozó főnek — csak ugy sebtiben — elsurrani az ilyen sorok felett.

Mert ez a tragédia — ha nem is mint tragédia — hanem legalább miniatür kiadásban ismétlődik széles e világon mindenütt.

Mert hát paraziták voltak, vannak s lesznek.

Nem valami monstrum, nem valami csodabogár a „parazita."

Él, mozog. Két keze, két lába van. Ugy beszél, mint jó magunk. Vagy talán szebben. A foglalkozása — — azaz pardon, — egy parazitának nincs foglalkozása. Az csak él — az Isten jóvoltából a — mások bőrén.

Oh, a paraziták — kiket a nagy Széchenyi egy külön kasztba sorozott — nagyon pompás fickók.

Mikor példának szép okáért — 5 frtra van szüksége a parazitának, — hát akkor a „nagyságos" czimre sohsem reflektáló simplex t. c. férfiut, vagy asszonyt imigy intervijolja meg:

— Nagyságos uram, (vagy nagyságos asszonyom)! Sziveskedjék még egyszer öt frtot küldeni. Becsületemre, holnap magam viszem el hálámmal együtt. Nagyságos uramnak (vagy nagyságos asszonyomnak) alázatos szolgája: X. Y.

És holnap?

Holnap — én édes atyámfia „aki még nem vagy „nagyságos" ur) jól vigyázz, hogy azzá ne üssön a parazita. Mert hát holnap reád, holnapután a szomszédra, azután egy másik, egy negyedik, ötödik t. c. urra kerül a sor.

Mert hát a parazitának é l n i kell.

Az ő tálajdonképpeni faktuma az, hogy a „Hauptbuch" S o l l-ját megtöltsék. Aztán meg az is, hogy a vendéglőben nagy hangon parancsoljon a — te szakállodra, én édes atyámfia.

Neha napján f i z o t n i is látod. Mondom, fizetni a szó legigazibb értelmében. Már t. i. azzal a pénzzel, melyet tőled kért, vagy a melyet tőled nyert.

Amugy aztán rettenetes kényes természetüek a paraziták.

A mészárostól a legizlésesebb húst hozatják — hitelbe (hát van-e olyan parazita, aki nem hitelbe eszik, vagy iszik); különös előszeretettel viseltetnek a pókhálós, hosszu nyaku üvegek iránt; a lisztkereskedőtől csak 14-es — 15-ös minőségü lisztet hozat — no, igen természetes, hogy szinte — hitelbe.

Aztán — az benne a csodálatraméltó, hogy az ilyetén parazita, a tisztességes munkát kerülő élősdi tráter benfentes a társadalomban.

Mirabile! „Igazán megfoghatatlan valami, hogy az a becsületes elemekből álló társadalom ki nem löki kebeléből a parazitákat — jegyzi meg Renan.

Bizony megérdemelnék.

De hát sok, nagyon sok javitásra váró társadalmunk sokkal jobban szereti azokat, kik kendőzik őt, kik hizelegnek az ő hiuságának.

Mert hát a mai társadalom még nagyon — naiv. Örül a cukormókuskának, tapsol a Paprika Jancsik bolondériáinak, pálcát tör az igaságot kimondó feje fölött és — — és — mondjuk — nem veszi észre — legalább ideig-óráig — a paraziták aknamunkáit, kik a mások verejtékkel, a mások tisztességgel szerzett kenyerét eszik, vagy tán másokat a tönk szélére juttatnak, megsemmisitenek.

Avagy szorul e az bizonyitásra, hogy a paraziták nélkülözik azt a bizonyos valamit, melynek neve: jellem?

Vagy az egyik, vagy a másik.

Vagy „ember" ész nem parazita, vagy — — megforditva.

Nem illő dolog, hogy a kétlábu parazitákat azokkal a bizonyos soklábu élősdi állatokkal hozzuk összehasonlitásba, melyek puszta nevének emlitésére is undort, borzadályt érzünk. Pedig hát jobb, igazibb, hivebb és találóbb metaforát nem tudunk. Beléd csimpaszkodik kullancsaival — és jobban esik fekete lelkének, ha csak egy csepp véredet is kiszivhatta.

De, ha engeded: kiszipolyoz az utolsó cseppig is s akkor ugy tesz mint a jólakott pióca: ott hagy a faképnél.

No, ezt ritkán teszi meg. Ha csak „igy" cselekszik, annak örülhetsz. Ha ilyetén módon szabadulsz meg tőle — akkor zengj dicshymnusokat.

Mert hát a parazita másképp szokott tenni. Ha csak egy csepp véredet szivta ki: akkor ócsárol az előtt,

HIREK.

— **Miniszteri biztos látogatása.** *Mártonffy* Márton, az iparos tanonez-iskolák országos felügyelője kedden reggel Kőszegre érkezett s itt mint kiküldött miniszteri biztos látogatást tett a Domonkos-nővérek tanitónőképző intézetében s egyuttal az iparos tanocz-iskolában is. A kiváló szakember élénk elismerését fejezte *Major* János prépost-plebános és a város polgármestere előtt a mindkét intézetben tapasztalt rend és haladás felett s megigérte, hogy ily érdelemben fog a miniszteriumban is referálni.

— **Buzaszentelés.** Szt Márk napján, e hó 25-én buzaszentelés volt. A 7 órai nagymise után a plébániatemplomból a processzió a buzaföldekre indult s áldásra visszatért a templomba.

— **Közgyülés.** A szegénytanulókat segitő helybeli egyesület a mult vasárnapon tartotta első évi közgyülését, melynek tárgya az az évi egyesületi tevékenységről szoló elnöki jelentés tudomásul vétele s a pénztár állapotát megvizsgáló bizottság jelentése volt. A közgyülés felemlitése alkalmával közöljük még az egyesületi tevékenységnek következő főbb adatait. Van az egyesületnek 19 alapitó és 120 rendes tagja. Ezektől, valamint a pártoló tagok adományából, gesztenye termésből, perselyekben eszközölt gyüjtésekből befolyt az egyesület részére 375 frt. Segélykep kiosztatott 35 öltözet ruha, 16 pár csizma, 2 pár czipő, 2 sapka, 4 zsebkendő, két alsó nadrág és 4 ing.

— **Takarekpenztári ügy.** A kőszegi takarékpénztár áprllis hó 4-én tartott rendkivüli közgyülésén elhatározta, hogy részvénytőkéjének felemelése és részvénytartalékalap létesitése czéljából 300 darab 200 frtnyi névértékü uj részvényt bocsát ki 600 frtnyi árfolyammal. A kibocsátandó 300 darab uj részvényekre vonatkozólag a régi részvényesek minden egyes részvényük után elővételi joggal birnak, de ezen jog érvényesitése czéljából igényüket 1895. julius hó 15-ig a jelenlegi részvényeknek szelvényiv nélkül való bemutatása es a részvény felülbélyegeztetése mellett bejelenteni tartoznak; ezen határidő után elővételi jog nem gyakorolható. A befizetések 1895. évi október hó 31-ig teljesitendők; a ki ez időig a befizetést egészben nem teljesiti, elővételi jogát a bejelentés daczára is elveszti.

— **Turista-ügy.** A fiumei turista-egyesület pünkösdkor kirándulást rendez Velenczébe, mely időben ott kiállitás is lesz. Egyesületünk összes tagjai résztvehetnek e kiránduláson; a menettérti jegy ára csak 6 frt. Miután pünkösdkor a déli vasut is szokott ez irányban mérsékelt áru kéjvonatokat inditani, ez időben Fiumeig is igen olcsó árért lehet utazni. A hajó Fiume-ből junius 1-én este 8 órakor indul. A 6 frt azonnal befizetendő. Előjegyzések legké-őbb április 30-án d. e. 10 óráig egyesületünk titkáránál, Kőszegi József könyvkereskedőnel eszközölhetők. Továbbá értesitjük a t. tagokat, hogy a dévény-orsovai dunaszakaszon közlekedő posta- és személyszállitó gőzhajókon és valamely magyar hajó-állomástól Belgrádig, Obrenovácz és Sabaczig, vagy onnan vissza a turista egyesületi tagsági jegy előmutatásánál II. osztályu jegygyel az I-ső osztályon utazhatnak, ami körülbelül 33⅓% engedménynek felel meg.

Kőszeg, 1895. április hó 24-én.

A kőszegi turista-egyesület.

— **Rendkivüli közgyülés.** A *Konkordia* nevü férfi-dalegyesület f. hó 28-án, azaz ma d. e. 11 órakor a városház tanácstermében rendkivüli közgyülését tart. Miután többen az egyesület uj organizálásán fáradoznak és a tisztikar és választmány is ujra vál sztandó, felkéretnek az egyesület tagjai, hogy ne csak maguk jelenjenek meg a fontos ülésen, hanem az egyesület jóakaróit és barátait is buzditsák a közgyülésen való részvételre.

— **Építkezések.** Városunk legközelebb egy pár csinos épülettel megint gazdagabb lesz. *Róth* Sándor helybeli börkereskedő a város-körén levő házának utczai részét leromboltatta s szép emeletes házat épitett. A Sulyok-örökösöknek a *rózsa-utczában* volt ócska házikóját megvette *Eberling* Antónia urhölgy, a ki annak helyére magas földszintes épületet emeltet. A *Zehrfuchs*-féle, jelenleg a Domonkos-nővérek tulajdonát képezi város-köri ódon épületét is lebontották, de annak helye egyenlőre üresen marad.

— **Nyari menetrend.** Most, május hó 1-jével lép életbe a nyári menetrend, melyszerint a kőszeg-szombathelyi helyiérdekü vasuton a negyedik vonat vasár- és ünnepnapokon is fog közlekedni.

— **Halalozas.** *Jankovits* János honvéd puskaművesnek szerencsétlenül járt felesége mult pénteken este égési sebeibe belehalt. Ma délután 4 órakor temetik.

— **Veres verekedés.** *Háberl* Ferenc és József a csorda-utczában egy födel alatt laknak nagybátyjukkal, *Treppler* Józseffel. A jó rokonok már sokat czivakodtak, de eddig valahogyan megférték bőrükben. A mult vasárnap azonban a két első tettlegességre vetemedett. Egy bormérőben bátorságot meritve, estére hazatérő nagybátyjukat a lakásuk tájékán dorongokkal felholtra verték. A Háberl-testvéreket a rendőrség még aznap bekisérte, de reggelre szabadon bocsátotta. Az ügy a kir. járásbirósághoz lett áttéve.

— **Bucsu.** Borsmonostoron ma búcsu lévén, sokan fognak majd oda sétát tenni, hacsak a bolondos áprilisi időjárás meg nem hiusitja a szép szándékot.

— **Gyárépités.** A szent-gotthárdi dohángyár épitésére kiirt pályázaton az épitést *Láng* József szt.-gotthárdi vállalkozó nyerte el 81 ezer frt legolcsóbb ajánlati áron. Az épités most veszi kezdetét s még október végeig be lesz fejezve. Vajjon ki és mikor fogja épiteni a mi szövőgyárunkat? Soha, senki!

— **Egybekelés.** *Plechsmidt* Helén kisasszonyt Plechsmidt Frigyes földink szeretetre méltó leányát május hó 4-én vezeti oltárhoz *Seltenreich* Kornél, a budapesti ált. villamossági részvénytársulat titkára. Tartós boldogságot kivánunk a kötendő frigyhez!

— **Nem akarnak magyarul imádkozni.** A jó tömördiek azok, kik minden áron az ő zengzetes horvát nyelvükön akarják dicserni a Mindenhatót. *Szamálovics* Ferenc pedig a plébánosuk, aki meg csak a szép magyar nyelven ohajtja az ő nyáját imádkoztatni. A község pedig ezt ki nem állhatja. Ezért „magyar imák és magyar énekek" terjesztése miatt lázitás cimen inditott vizsgálatott a plébános ellen. Azt hiszszük, hogy a tömördieknek valakol Cochinchinában kellene a földet művelniök. Nem a magyar földet, melynek kenyerét eszik s melynek nyelvétől — — irtóznak.

— **Rendőrségünk figyelmébe.** Szerdán a délutáni órákban történt. (Ha nem azért kedden is, meg csütörtökön, meg a jövő kedden is megtörténhetik.) Egymásután két asztalos inas tolt végig egy-egy targoncát a császár utcán, midőn 3—4, iskolából kikerült suhanc megtámadván őket, a védtelen s amugy is gyengébb inasokat a legbrutálisabb módon bántalmazták, anélkül, hogy amazok okot szolgáltattak volna erre. A faragatlan párisi gaminok eme harcában pedig gyönyörködtek az ő — derék szülőik. Az ilyetén utcai betyárokat üdvös volna, ha rendőrségünk megtanitaná a rendre.

— **Hirdetmény.** Kőszeg sz. kir. város pénztári hivatala által közhirré tétetik, hogy Vasvármegye alispáni hivatalának 1895. évi február hó 10-én kelt 4272 számu rendeletére kivetett 1895. évi kultur pótadó alulirott hivatalban f. hó 23—30-ig bezárólag a hivatalos órákban nyilvános közszemlére ki van téve.

Kőszeg, 1895. április hó 22-én.

Városi pénztár-hivatal.

— **Oldalfegyvert kapnak.** A helybeli katonai alreáliskolában alkalmazott katonai szolgaszemélyzet a közel jövőben oldalfogyvert kap. A hadügyminiszter bizonyosan abból az elvből indul ki, hogy nem katona az, a kinek nincsen — legalább is gyikleséje.

— **Uj ruha a csendőröknek.** Az bizonyos, hogy a mostani, egyetlen egy izében sem magyar ruha helyet uj, tetszetősebbet kapnak csendőreink. Hogy azonban milyetén lesz: azt még az intéző körök maguk sem tudják. Mert hát hetek óta folyik a vita már erről és tökéletes megállapodásra még maig sem jutottak. Annyi bizonyos, hogy az uj uniformisban benn lesz még a — magyar cimer is.

— **Névmagyarositás.** *Preisenberger* János rohonci illetőségü budapesti lakos nevének *Pásztor*-ra kért átváltoztatása belügyminiszterileg engedélyeztetett.

— **Bábaképző megyénkben.** A vallás és közoktatásügyi miniszter végre valahára engedélyezte egy, Szombathelyen létesitendő bábaképző intézet felállitását. Az épitkezések megkezdése iránt legközelebb fog megtörténni az államépitészeti hivatal utján az intézkedés.

— **A kiméletes bozsoki beteg.** Nevét nem tudjuk. A mult héten szerdán éjfel után rettenetesen rájött a fogfájás. Bejött Kőszegre, ahol az egyik gyógyszertár kapuját hatalmasan kezdi döngetni. A földrengésszerü morajra kijő az álmából felriadt gyógyszerész.

— Mit akar? mondá a gyógyszerész.

— Csöppöket a fogamra — mondá a bozsoki.

— Hát miért dörömböl a kapun, mikor szeme előtt az éjji csengetyü — mondá a gyógyszerész.

— Megkövetem a tensurat, nem akartam háborgatni — mondá a bozsoki, s bemene a gyógyszertárba hol a csöppöket rögtön megivá és haza mene.

— **Hirdetmény.** Bozsok község képviselő-testületének határozata folytán, — alulirott körjegyző részéről közbérré tétetik, hogy Bozsok község vadász testülete 1895. évi április hó 28-án délutáni fél három órakor a község biró házánál tardandó, — nyilvános árverésen hat évre bérbe fog adatni.

Szerdahely, 1895. április hó 22-én.

Borovánszky
körjegyző.

— **Leány-tragédia.** Vinga Etelka megyesi (sárvári járásbeli) varróleány szép is volt, hiu is volt, ábrándos is volt. Egy paraszt-gavallérral megszerették ogymást s a gavallér nem is késett a szerelmet realizálni, ugy, hogy a most tavaszkor haza vándorló gólyamadarak közől egy, a szép Vinga Etelkát is meglátogatta egy pici bébével a csőrében. A szépséges varróleány nem valami nagy örömmel fogadta a gólyát. Az ártatlan kis bebét meg éppen a kertük alatt elsurranó Rábába dobta. A gólyát nem találtak meg. A pici hullát azonban kedden meglelték s a szép Etelkát letartóztatták.

— **Elpáholt Don Huán.** Kovács György nagy- kis patyi jámbor keresztény ember; bérese: Tanka István nem kevésbé. Husvét nagy hetében Pénteken mindketten elmentek templomba, keseregni bűnös voltuk mián. Mig azonban a gazda a Megváltónak szenvedéseiről s a saját gyarló voltáról elmélkedett: Tankát a sátán kisértette Kovács gazdasszonyának alakjában, akinek mosolygó két szeme mindenüvé elkisérte. Tanka nem állhatott ellen a kisértésnek. Hazament. A gazda is, kikesoregvén magát, haza indult. Az ajtót azonban zárva találta. Nagy sokára kinyilt, s megjelent a sátántól kisértett szolga, meg a sátánnál is hamisabb gazdasszony. Kovács ütlegelni kezdte a szolgát, mire ez kidobta saját gazdáját a saját lakásából. Kovács összecsődítette a szomszédokat, akik megértvén a tényálást: nekiestek a szerelmes Don Huánnak s felholtra verték. Az asszony, a szép asszony a harc alatt — megszökött.

— **A dunántuli dalegyesület** második és Győrben tartandó juniusi ünnepélyére megyénkből eddig a szombathelyi és a sárvári dalos egyletek jelentkeztek. Előbbi mint versenyző is. Tán addig a mi dalosaink is tehetnének valamit!

— **Országos tüzoltó szaktanfolyam.** A székes fő-

---

akin ujabban egy naipg akar elösködni. Ha jelentékeny összeg erejéig kiszipolyozott, akkor elmond — gazembernek. Ha pénzedet kéred tőle a saját (?) lakásán, vagy ha bepereled: akkor a büntető kodexből kikeres egy görbe paragrafust és vádat emel ellened zsarolás, uzsora, magánlak megsértés, becsületsértés, rágalmazás s az ég tudja, mi mián.

És a finále?

Mindig ugyanaz: ha leráztad magadról, ha megtudtál szabadulni tőle szép módjával, a parazita másutt rakja le undok peteit, melyek — miként a soklábu parazitáéi — a testet sebessé — ezek pedig a társadalom testét fekelyessé teszik. Vagy pedig az a délmagyarországi városban lejátszódott megrázó tragédia is lehet finále, melynek tő herosza a parazita volt.

És ilyen élősdiek voltak, vannak és lesznek mindenütt és mindenkor.

Ezt nem én mondom.

Ezt a fin de siécle legnagyobb zseniálitása: Hugo Viktor mondta.

Hogy igaza van: azt minden város a saját társadalmi életéből tudhatja. Nem is kell nézni a pessimista szemüvegén keresztül. Nem.

Vy. In.

Uti-jegyzeteimből.

— KŐSZEG—BÉCS. —

April 25-én.

Eddig csak tekintgettem arra, most azonban oda is jutottam — Bécsbe. Szinte furcsának tetszik az embernek, hogy nézni Kőszegről északnyugatnak nézzük Bécs táját s ha oda akarunk jutni, délnek veszszük utunkat. A kőszegiek ezt akként magarázzák, hogy ők csak *Szombathelyen át* juthatnak czélhoz, legyen az a czél akármilyen s bármerre. És én erről megbizonyosodtam a vasuton is. Mentem Bécs felé délnek, de Szombathelyen már megváltozott az irány, megközelitvén mindjobban a természetest.

*

Szombathelyig semmi különös nem történt velem, bár sok *pech*-el szoktam jirni. Szinte csudálkoztam tehát szerencsémen, azon t. i., hogy semmi sem történt velem. Hanem jutott ozután!

II-od osztályu jegyemmel, azt sem tudván mi okból, I. o. kupéba kerültem, a mi még nem *pech*; de a *pech* nek forrása mégis ott leledzett abban az I. o. kupéban. Alig foglaltam ott helyet, bekalauzulnak fülkémbe egy uri családot, melynek egyes tagjai szótlanul telepednek le és ugyancsak szótlanul ülnek. Én is hallgattam, hisz mit is beszéltem volna a kivel. Én már ott ültem, a mikor azok jöttek, tehát azokhoz illett a megszólitás. Nem tették, hit én is hallgattam, hanem amellett csendes merengéssel tanulmányoztam a jövevényeket. A férfit, egy magas alak őszhecsavarodó fürtökkel, apján k néztem a vele jövő, 17 évesnek látszó, sugár alaku szőke leánynak, ki mellesleg mondva, ideálisan szép volt. A harmadikkal — mert annyian voltak — hamarabb végeztem, mint hihetém. Hölgy volt az is, de a magyar horizonton csak ritkán megjelenő, olyan — hogyan is mondjam — hóri-horgas sovány teremtés. Első tekintetre felismertem benne az észak-német nevelőnőt. S itt, mintha a férfi megelégelte volna tekinteteimet, melyek talán bámulásnak is beillettek, egyszerre csak engem is szemügyre vett. Legkevésbé sem genirozott. Csendesen megmaradtam helyemen, még csak egy czigarettára sem gyujtván, nehogy a kölcsönös figyelem má-felé irányuljon s én alkalmatlanságot szerezzek utitársaimnak. Egyszer azután hozzám fordulva igy szól a férfi:

— Bocsánat uram, ön oly kétségbeejtően komikus arczot csinál; mi fölött gondolkozik? Talán szolgálatára lehetek valamivel?

— Hát kérem szépen — mondám neki — én azon gondolkozom, hogy hogyan is gyujthatnék cigarette-re anélkül, hogy alkalmatlanná legyek.

— Czigarette! kérem tessék — mondá a azzal átnyujt egy skatulyát valami tatár-cigaretto-vel. Meg voltam hatva, de hogy is ne; a czigaretto nagyszerü volt.

A mi azután következett, azt még ma sem értem.

— Fiatal barátom — igy folytatta a férfiu — mi az ön foglalkozása, ha szabad kérdenem?

— Miért kérdezi, ha szabad kérdeznem — rá én.

— No, no, hisz bemutatom magamat, báró * Elemér vagyok.

— Én Szelepcsényi Zoltán, félig még akadémikus, félig journálista vagyok — vágtam vissza.

— Tudja mit fiatal barátom, jöjjön el hozzám magán-titkárnak. Adok Önnek 100 frt havi fizetést, de kiséini fog utazásaimban.

— Igen? Nyilván a kétségbeejtő komikus ábrázatom kedvéért óhajtana magához venni? Sajnálom uram, de udvari bolondnak nem szerződöm. (Pedig amugy, Isten bizony, elmentem volna velük.)

Most jön a vége.

— Sopron 5 perez — kiált a kalauz s nekem oda sug, hogy hát most menjek csak vissza a II. szakaszba, mert jön az ellenőr.

Jól van, gondolám, vége van a finom szivarnak és több rendbéli fillérnek (amit t. i. a kalauznak adtam), hadd essék meg itt is a szakadás.

— Ajánlom magamat báró ur — köszönték a jókora hajlongáa közben egy bordószallagot kaptam fel s kocsi fenekéről és távoztam — nem Bécsbe ám, hanem a II. kocsiszakaszba.

Fanfaron.

városi önkéntes tüzoltó testület a nyáron át a fővárosban tüzoltó szaktanfolyamot rendez, a melyen a modern tüzoltásban teljesen kiképezik a vidékről jelentkező és ingyen lakással ellátandó tüzoltókat és tüzoltó parancsnokokat. A belügyminiszteriumnak ez irányban való felhivása legközelebb érkezik le a hatósághoz.

— **Kevés az árva.** A debreczeni tanitó árvaházban az idei árvapályázat meddő maradt. A kultuszminiszter most hivta fel ujra ama tanitói árvák gondviselőit, gyámjait — az egész országban — kik pályázni óhajtanak, hogy a még betöltetlen 23 üres hely elnyeréséért kérvényeiket május hó végéig a vallás és közoktatásügyi miniszterhez nyujtsák be.

— **„Orosz kitüntetés" egy kis helyreigazitással.** „Orosz kitüntetés" czim alatt a közelmultban azon hir járta be a hazai sajtót, hogy a szentpétervári nemzetközi nagy kertészeti kiállitáson kiosztott 9 nagy aranyérem közül nyolczat csakis előkelő orosz versenyzők nyertek el, a kilenczedik pedig egy magyar czégnek, Mauthner Ödönnek itéltetett oda. E hir nem felel meg teljesen a valóságnak és a valódi tényálláshoz képest helyesbitésre szorul, melynek lapunkban is hazafiui örömmel szivesen adunk helyt. Az előttünk fekvő orosz nyelvü hivatalos dijazási catalogus szerint ugyanis (melynek hazánkra vonatkozó részét a „Szőlőszeti és Boraszati Lap" már folyó évi február 10-iki számában kimeritően közölte) nem 9, hanem 22, és pedig 13 az orosz császári Ministeriumok által, 9 pedig a Nikolaj Mihajlovics nagyherczeg által a jury rendelkezésére bocsátott, összesen 22 nagy aranyérem osztatott ki, melyek közül 5 jutott magyarhoni kiállitónak, 4 külföldi s 13 oroszországi pályázónak; és pedig a hivatalos catalogus kimutatása szerint az első folyószámmal jelzett nagy aranyérmet Mathiász János országos hirnevü szőlészünk (Szöllőskén) jeles szőlőfaj-gyüjteményeért, a 2-ik számmal jelzett nagy aranyérmet Hajós József országgyülési képviselő: alma és kerti gyüjteményeért, a 15-ik folyószámmal jelzett nagy aranyérmet Hammersberg Jenő curiai biró tokajhegyaljai borért, a 16-ik folyószámmal jelzett nagy aranyérmet Lonkowszky Adolf mérnök jeles tokajhegyaljai borért és a 18-ik folyószámmal jelzett nagy aranyérmet Mauthner Ödön, mint kiállitó és rendező, kitünő magokért voltak szerencsések elnyerhetni. Az ezután következő kitüntetések érték szerinti sorrendje a következő: A nagy aranyérem után következik a kitüntetési oklevél (egyenértékü az aranyéremmel), ezután aranyérem-oklevél, nagy ezüstérem, közép ezüstérem, kis ezüst érem, bronz-érem és végre elismerő oklevél. Honi kiállitóink közül összesen 91-en lettek kitüntetve. A legeslegmagasabb kitüntetésben a franczia földmivelési Ministerium részesült, mely a III. Sándor czár tiszteleti diját kapta meg. Midőn e helyreigazitással eleget teszünk a valódi tényállásnak, jóleső örömmel registráljuk azon tényes sikert, hogy kicsi hazánk 5 nagy aranyéremmel szerepel 22 közül Európa többi összes államaival való versenyében a szentpétervári kiállitáson. Büszkék lehetünk reá! —s.

Csarnok.

Micike.

A „Köszeg és Vidéke" számára irta: Vathy B. István.

Nagy Pénteken halt meg. Éppen mint a világ megváltója. Szombaton ravatalon feküdt. Vasárnap, — mikor a harangok minden egyes csengő-bongó szava azt hirdeti, hogy: feltámadunk! — akkor temették Micikét, Gergő apó kasziros lányát.

Szomoru, oh, igen szomoru története van a kis Micikének. Ha meghallgatják, elmondom önöknek. Hanem — ugy-e — megfognak bocsájtani, hogy én mindig csak bús, csak szomoru historiákat mesélek.

Oh, de lássák önök: ezek az én halványképü fájdalmas alakjaim valaha éppen ugy mosolyogtak, éppen ugy örültek ennek az életnek, mint önök. Mert hát ezek az én szenvedő alakjaim husból és vérből valók. Bizonyságom reá az a vaskos, kopott könyv, melyből én a meséimet irom. Mert ennek a vaskos, ennek a kopott, elsárgult levelü könyvnek a cime „élet".

A kis Micike története is ebből van kiollózva. Ha elolvasták önök, ne tegyenek ugy, mint én: aki megsirattam az én édes, az én aranyos kis galambképü Micikémet.

— — — — — — — — — — — — — — —

Ott laktak valahol a Bácskában. Kollár Dénes, — Micike atyja — kétezer holdas birtok bérlője volt.

Mikor Micike tizenhetedik évébe lépett, a Kollárék házában egyik kérő a másiknak adta a kilincset. Hát hiszen ki ne akarta volna birni ezt a galambszivü, galambarcu leánykát? Aki azelid volt, mint a galamb, jó volt, mint a galamb és szerelmes volt éppen ugy, mint a kis galamb. Szemei, azok az édesen mosolygó, azok a menyországot magukban rejtő bűvös, violakék szemek szerelemről beszéltek eltitkolhatlanul.

Nem is titkolta Kollár Mariska, hogy Fodor Kálmánt, a jegyzőék dédelgetett fiát szereti. Fodor Kálmán volt az, ki Mariskát Micikére keresztelte.

Mikor Kálmán a jogot elvégezte, átment Kollárékhoz. Ott azt mondta Kollárnénak:

— Asszonyom! Most elmegyek a fővárosba. Patvarista leszek. Három, vagy négy esztendő alatt lesz belőlem e m b e r. Hanem, mikor diplomámat kezembe veszem, akkor önökhöz jövök először mint kérő. Addig kérem, őrizzék meg számomra az én kis violaszemü galambarcu galambomat, az én kis Micikémet. Legyen addig zálogban önöknél az én szeplőtelen becsületem. Jó, vagy balsorsukban én mellettük leszek. Most pedig engedje meg, asszonyom, hogy az én jegyesemet, az én aranyhaju Micikémet megcsókolhassam.

— — — — — — — — — — — — — — —

„Jó, vagy balsorsukban én mellettük leszek." Igy mondta azt Fodor Kálmán. Pedig hát nem volt ott. Talán nem is tudta (hogyan is tudhatná egy tartalékos huszárhadnagy?) hogy elmenetele után két évre milyen hamar bekövetkezett az a balsors.

Egyik csapás a másik után érte Kollárékat. Az egyik esztendőben a termést tönkre tette a jég. A másikban rettenetes marhavész dühöngött a vidéken.

Nem is volt hát csuda, ha Kollár Dénes mindenféle spekulációba keveredett. Ezek a sokféle spekulációk aztán a tönk széléra juttatták . . . Egyszer aztán megütötték a dobot:

— Először.

— Másodszor! Senki többet?

. . . Mikor már a végrehajtó „harmadszor" szava elhangzott, ugyanakkor a szérüskertből is hangzott valami. Olyan különös, olyan nem mindennapi, olyan nem közönséges hang. Mintha — — lőttek volna. Néhány árverező kiváncsi volt megtudni a különös hang okát. Hátramentek a szérüskertbe . . . Tiz perc mulva aztán saraglyán vitték a leghátulsó szobában zokogó feleség és leány elé a férjet, az apát — — holtan.

„Gyáva volt" — azt mondták.

Mikor aztán Kollárné ráborult arra a fagyos semmire, hát akkor elkezdett reszketni . . arcza . . koze . . és reszketett azután mindig.

Aki pedig nem reszketett, aki köny és sirás nélkül végig tudta nézni az egész rettenetes katasztrófát: az Micike, a galambképü Micike volt.

Mikor apja sirjánál állott, mikor a göröngyök dübörögve hullottak a hoporsóra, még akkor sem tudott könyezni. Pedig minden darab göröngy az ő galambszivét érintette. Egy zokszó nem hagyta el ajkait. Még akkor sem, mikor temetés után édes anyja hófehér hajára tekintett. Pedig ez a haj két nap előtt még szőke volt, mint az övé.

Csak annyit mondott a fájdalomtól megőszült, a szenvedéstől összeroskadt anyának:

— Ne sirj, anyám! Holnap felmegyünk a fővárosba. Ott van Kálmán is. Aki megigérte, hogy sohsem hagy el bennünket. Tudok franciául, angolul. Zongorázok. Értek a kézimunka minden fajához. Ott megélünk addig, mig Kálmán emberré lesz. Hisz emlékszel, ugye, — azt mondta hogy 3—4 év mulva oltárhoz fog vezetni! Kettő már elmult. A többi is el fog mulni. Ne sirj! Én meg fogom keresni a te kenyeredet, én édes, én kedves, reszketős kezü, őszhaju anyám, te!

. . . Mikor Budapestre értek, éppen csak annyi pénze volt a galambnak, amely egy udvari szobácskának egy hóra való kibérléséro elég.

Micike aztán ment — kenyeret keresni.

Oh, te aranyos, violaszemü ártatlan teremtés, te kis baba te! Te is azt gondoltad, ugyebár, hogy az a főváros — Eldorádó? Ugye, te sem tudtad, hogy a szépkes főváros kebleben rejti a nyomor, a szenvedés, az élet-halál harc kiszemelt áldozatait?

. . Szegény kis baba! Szegény kis galamb, te!

Hogyan fájt az a te galambszivednek, mikor két egész nap kerestél kenyeret és nem találtál. Nem!

— Majd máskor! Majd 1—2 hét mulva tessen jönni. Ezzel utasitották el.

Két hét mulva!? Hát addig az ő édes, őszhaju anyja — éhezzen?

Kereste Fodor Kálmánt is, jegyesét. Nem találta. A harmadik nap megtörve, tébolyodottként érkezett lakására. Nem mert bemenni. Ma már nem volt kenyérre való sem.

A kapuhoz támaszkodva nézte réveteg szemekkel az előtte hullámzó tömeget . . Megrezzent . . A házmesterné édeskés arca volt előtte.

— Kisasszony — szólt — én tudom, mi baja . . Oda van irva arcára. . . Maguknak nincs kenyerük . . Ugye, előtaláltam . . A nyakában — látom — egy arany kereszt van . .

Micike ijedten kapott hattyunyakán függő aranykereszthez.

— Nem — nem — rebegte fuldokolva . .

— Ujján is van — mint látom — egy karikagyürü. Az is arany. Talán menyasszony?

Micike gyorsan dugta el jegygyürüs kezét is.

— Pedig lássa — folytatta a házmesterné hizelegve — éhezni nem lehet. Enni pedig muszáj. Lopni nem tud. Az aranykereszttől, meg a jegygyürüjétől sem akar megválni. Hát akkor mondok más ajánlatot. Az első emeleten a 7-ik számu azobaúr kérdezősködött magácska felől. Igaz, hogy kissé . . öregecsko . . De hát, van pénze. Ez a fő. Aztán magácska, édesem — érdekli őt . . .

Hajh! Hogy rohant a megrebbentett galamb! Hogy futott, hogy iramodott örületes gyorsasággal ettől a lélokkufártól, ettől a keritőnőtől . . . Nem nézett sehova. Csak rohant . . Egy ház sarkánál aztán megállt. Keble pihegett, miut a sebzett galambé . . Ott, ahol állott egy hirlap szerkesztősége volt éppen. A ház sarkán ki is volt tóve az „Apró hirdetések" fekete táblája.

A járókelők, a kenyérnélküliek nézegették azt.

(Folytatása következik.)

Nyersselyem básztruhákra való kelmét 8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig egy teljes öltönyre — Tussor- és Shantunga-Pongees valamint fekete, fehér, és szines **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, sima csikos, koczkázott, mintázott, damaszt, a. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 szin és mintázatban s. t. a. **postabér és vámmentesen a házhoz szállitva és mintákat küld postafordultával: *Henneberg G.*** (cs. kir. udv. szállító) ***selyemgyára Zürichben.*** Svajczbeszimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom és müvészet.

— **Szalay-Baróti „A magyar nemzet története"**, ez. millenáris emlékmüvéből most kaptuk kézhez a 12. füzetet, mely már IV. Béla korát tárgyalja, rendkivül eleven képét festve a tatárvésznek. A kiadók e füzethez gyönyörü szinnyomatu mellékletetet is csatoltak: hü mását a pécsi ó-keresztény sirkamra amaz ismert falfestményének, melyet eddigelé csak a Magyarország Régészeti Emlékei közöltek. Külön melléklete e füzetnek a pannonhalmi apátság kiváltság-levele is, mely eredeti fénykép után van cinkografálva. A szövegbe nyomott illusztrácziók a következők. Kezdő „B" betü IV. Béla király 1243-iki oklevéléről. Mongol tábor. A mohii puszta. A mohii csatatér. Magyar királyi sátor (XIV. századbeli rajz.) IV. Béla király arany bullája. Klissa vára. II. Frigyes császár pecsétje. Trau vára. IV. Béla ezüst pénze. A Szalay-Baróti-féle történelmet ismételten melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe, becses munka s a mellet sem oly nagyterjedelmü, sem oly drága, hogy a középosztály is meg ne szerezhetné. Egy füzet ára csak 30 kr. és mintegy 60 füzetben a munka teljes lesz.

— **Ugy szokták tenni** a képes lapok, hogy negyedévek előtt minden számot fenynyel, diszszel álitanak ki, mikor aztán az előfizetési idő lejárt, annál gyöngébb, szintelenebb ujságot adnak hiveiknek. Kivétel e tekintetben az Ország-Világ, mely mindeu reklámhajhászás nélkül biztosan tör elő czéljai felé. Az előttünk fekvő legutóbbi (16.) szám is méltó feltünést kelthat mindenfelé. Álljon itt csak egy-kettő a képek hosszu sorozatából: Beniczky Lajos (Pestmegyei uj alispánja), Ujfalussy Sándor (a most megualt uj főispán), lilienfeldi Kreuzbruck szdenko (az idei versenyek győztese), az athléták bajnokai, az uj omnibusz kocsik, a jövő belvárosa (kitünő, jogositott helyrajz), április, (igeu szép, hangulatos kép), normann rablók (eredeti fametszet, stb. stb. Czikkei közül emlitésre méltó Lanka Gusztávé, Lévay Mihályé, Szokolay Kornélé, Adorján Sándoré, Zanka Kálmáné, Kundy Gyuláé, Csengey Gusztávé stb. stb.) Állandóan közöl két regényt, három-négy novellát a legkitünőbb iróktól, két verset legjelesebb költőinktől, ismeretterjesztő czikkeket, stb. stb. S ez az alap azért nagyon olcsó: előfizetési ára negyedévre 2 frt. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest V. Hold-u. 7 sz.

— **A „Technologiai Lapok"**-nak — szerkesztev Taborsky Ottó, a m. kir. technológiai iparmuzeum igazgatója által — megjelent ez évi 7-dik száma, még pedig oly dús és érdekes tartalommal, mely e gépészeti, elektrotechnikai és gyáripari szakfolyóiratuak nemcsak előkelőségét és szaktudományu kiválóságát, hanem fenátlásának határozott szükségeaségét is tanusitja. Tartalmából kiemeljük a következőket: A „Budapesti általános villamossági részvénytársaság" elektromos müve. Fodor István. — Kapcsolások telefou-központokban. P—é. — Slavianoff-féle elektromos fémöntés. — Vegyes közlemények. — Találmányok leirásának kivonata. — Engedélyezett szabadalmak. — Czimtár. — Külön hirdetések. — Mutatványszámmal az érdeklődőknek a kiadóhivatal (Budapest VII, Rottenbiller utcza 13.) készséggel szolgál.

— **Arany János balladái Zichy Mihály rajzaival.** A kiváló előszeretet, kedvet és gyönyörüséget, melylyel nagy müvészünk e költemények müvészi magyarázatával foglalkozott, különösen bizonyitja az, hogy azok egész szövegét is a saját kezével irta meg, mondhatni a szavakat a rajzokkal mintegy müvészi egységbe olvasztotta össze, mi különösen érdekessé s becsessé teszi a gyüjteményt, a mely e tekintetben, ugy hiszem, egyáltalában páratlan. A kiadó azaal az ambitióval vállalkozott e gyüjtemény kiadására, hogy azt a nagy magyar müvész nevéhez minden tekintetben méltóvá tegye. Több mint másfél évi lelkiismeretes kisérletek és tetemes nehézségek leküzdése után sikerült is az oly teljesen hü reproductió, melyet az eredetiektől megkülönböztetni a szakértő is alig képes. A sokszorozás ezen ritka éa a hüség legmagasabb fokát elérő tökélye csak nagy áldozatok árán volt elérhető, oly müintézetek közreműködése mellett, melyek Zichy rajzainak roproductiója oly feladatnak tekintették, mintha azzal lettek volna megbizva, hogy egy-egy régi nagy mester metszetét vagy rajzát az amateuröknak és az utókornak megmentsék, Ezen vállalatom mellet tehát igyekezetemnek egyetlen jutalma csak az lehet, ha a közönségnek is azon élvezete fogja nyujtani, mely mindazokat lelkesitette, kiknek Zichy rajzait láthatni eddig alkalmuk volt, éa ha az irodalom és müvészet kedvelőink pártfogása lehetővé teszi, hogy a millenium alkalmával irodalmunkat egy a maga menetben páratlan diszmüvel gazdagithassam.

Piaczi-árak.

		frt.	kr.			frt.	kr.
Buzaliszt I.	100 kilo	14	—	100 kilo burgonya		1	65
„ II.	„	13	—	Marha zsir		—	68
Rozsliszt I.	„	13	50			kr.	
„ II.	„	9	—	Marhahus .	1 kilo	46	66
Buzakorpa	„	6	25	Disznóhus .	„	56	60
Rozs „	„	5	—	„ zsir .	„		66
Köleskása	„	13	50	Borjuhus .	„	56	66
Dara	„	16	—	Birkahus .	„		66
Árpa dara	„	7	—			frt.	kr.
Széna	„	2	70	1 méteröl bükkfa		14	—
Szalma	„	1	60	„ „ dorong		12	—
				„ tölgyfa		9	40
				„ „ dorong		7	60

Vasuti menetrend.

Klm	Állomások	II. III. oszt. vegyes vonat kocsikkal			
	Középeurópai idő.	reggel	este	d. e.*	d. a.
—	**Kőszeg** ind.	4^{00}	8^{10}	11^{00}	6^{10}
6	Lukácsháza (m. h.)	5^{03}	8^{24}	12^{00}	6^{24}
12	Német-Gencs (m. h.)	5^{19}	8^{41}	12^{24}	6^{41}
18	**Szombathely** érk.	5^{38}	8^{50}	12^{30}	6^{50}
—	**Szombathely** ind.	6^{45}	11^{00}	3^{15}	7^{48}
7	Német-Gencs (m. h.)	7^{01}	11^{10}	3^{01}	7^{56}
13	Lukácsháza (m. h.)	7^{18}	11^{18}	3^{48}	8^{5}
18	**Kőszeg** érk.	7^{31}	11^{44}	4^{01}	8^{20}

*) Csak kedden és pénteken, nyáron azonkivül még minden vasár- és ünnepnapon is közlekedik.

Magyar királyi államvasutak.

Budapestre.

Szombathely	éjjel	2.42	reggel	7.35	d. u.	12.44	este	10.06
Vép	„	2.58	„	7.48	„	12.56	„	10.53
Sárvár	„	3.28	„	8.12	„	1.22	„	11.31
O.-Asszonyfa	„	3.47	„	8.28	„	1.37	„	11.46
Kis-Czell	reggel	4.26	„	8.48	„	2.30	„	12.10
Győr	d. e.	10.34	„	10.34	„	5.02	„	2.31
Bpestre érk.	d. u.	1.25	d. u.	1.25	este	7.50	„	7.50

Budapestről.

Budapest	regg.	8.30	d. u.	2.05	este	9.30	d. a.	2.05
Győr	d. e.	11.35	„	5.07	„	2.09	„	5.55
Kis-Czell	d. u.	1.54	este	6.53	„	4.11	este	9.39
O.-Asszonyfa	„	2.14	„	7.12	„	4.32	„	9.07
Sárvár	„	2.26	„	7.24	„	4.45	„	9.26
Vép	„	2.52	„	7.47	reggel	5.12	„	9.54
Szombath. é.	„	3.04	„	7.58	„	5.25	„	10.12

Kanizsa felől Szombathelyre indul:

N.-Kanizsa	éjjel	12.45	reggel	6.05	d. u.	2.05
Sz. Iván (Z.-Egerszeg)	„	3.15	„	7.22	„	3.15
Győrvár	„	3.39	„	8.08	„	3.38
Molnári	„	3.14	„	8.17	„	4.05
Dömötöri	„	3.27	„	8.28	„	4.15
Szombathelyre ér.	„	3.47	„	8.45	„	4.21

Bécs felől Szombathelyre indul.

Bécs	regg.	7.20	délb.	1.55	d. u.	5.05	est.	7.40
Ancád	„	10.41	„	6.21	„	9.08	éj.	12.20
Szombath. é.	„	10.55	„	6.40	„	10.22	„	12.37

Grácz felől Szombathelyre érkezik:

Grácz	délb.	—.—	regg.	8.10	este	8.21
Gyanafalva	reggel	5.46	„	10.56	„	9.13
Szt-Gotthárd	„	3.08	„	11.11	„	9.15
Rátót	„	6.28	„	11.28	„	9.25
Csákány	„	6.34	„	11.39	„	9.42
Körmend	„	6.50	„	11.58	„	10.04
Egyháza-Rádocz	„	7.05	„	12.08	„	10.19
Kis-Unyom	„	7.16	„	12.22	„	10.27
Szombathelyre érkezik	„	7.28	„	12.36	„	10.41

Hirdetések.

Nem a reklamnak, hanem a sok ezer ember általi a kik a **személyes tovabbajáalasnak,** —

RICHTER-féle TINCT. CAPSICI COMP.-t

(Horgony-Pain-Expellert)

az utolsó 25 évben jó sikerrel használtak, — köszenhetí ezen igazán biztos hatású házi-szer nagy elterjesztését és általános kedveltségét. Ki a *Tinct. capsici comp.*-t (Horgony-Pain-Expellert) küszvénynél, csúznál (tagszaggatásnál), kereszteccontfájásnál, fej- és foglajásnál, csipfajdalomnál, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazta, az csak egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy azt meghüléseknél is, mint levezető, elhárító szernek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bizonyult háziszernek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr. és 1 frt. 20 kr. üvegenként. — Kapható a gyógyszertárakban; Budapesten **Török József** gyógyszerésznél. — Csak a „Horgony" védjegygyel ellátott üvegek elfogadandók.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiában.

Üzlet-megnyitás.

Alulirott bátorkodik a n. é. közönségnek b. tudomására hozni, hogy f. é. **május** 1-én a Berzsenyi féle házban

műesztergályos-üzletet

nyit és kéri a n. é. közönséget, hogy e szakmába vágó minél nagyobb számban rendeljen nála. Szép és olcsó munkáért kezeskedik

tisztelettel

Horváth György,

műesztergályos.

„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmiedel!"

így mondja egy régi német közmondás, s ezt jogosan alkalmaznatom az én üzletemre, mivel csak egy nagy üzletnak, mint a milyen az anyém s a mely az árukat óriási mennyiségben készpénzfizetés mellett vásárolja be, lehetnek a küldésnél kevés költségei, mely körülmény mindenesetre a vevő előnyére válik.

Szép minták megánvevőknek ingyen s bérmentve. **Gazdagon kiállitatt mintakönyvek szabóknak bérmentetlen.**

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvien és **doskíng** a magas **klérus** számára. Szabályszerű kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruháknak, aggharczosok-, tüzoltók, tarnászakés liberiáknak, billárd-** és **játékasztalokra** való posztó. **Loden,** vizhatlan **vadászkabátoknak,** oly nagy választékban, aminőt 20-szoros konkurrentia sem képes felmutatni. **Mosókelmék, utazóplaidek 4—14 frtig.** és még szabókellékek (u. m. ujjbélés, gombok, tűk, czérna).

Olcsó, tisztességes, tiszta gyapjus posztóáruk és nem olcsó rongyokat, melyek alig érdemesek a szabó lolójéra, ajánl

Stikarofsky János

BRÜNN-ben, Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára félmillió frt értékben.

Szétküldés utánvét mellett.

Figyelmeztetés: Utazók és házalók Stikarofsky-féle aru cimen akarják áruikat értékesiteni. Es hogy ily elcsábitások elő ne forduljanak, értesitem a t. vevőket, hogy efféle embereknek árut nem adok el.

Elismert legtisztább alkalikus

KRONDORFI SAVANYUVIZ

Asztali- és gyógy-viz

orvosi tekintélyek tapasztalata szerint kiváló gyógyhatással bir **köhögés** és **rekedtségnél, tüdő, gyomor-** és **hólyagkurutnál.**

Borral vegyitve felséges ital.

Magyarországi főraktár:

Bauer Lajos és testvére Budapest,

Arany János-utcza 9. szám.

Az épitésekhez

szükségelt

cementlapok, cementcsövek, lépcsők, Dachpappe, elszigetelő lapok, lábkövek a szőllők bekeritésére

kitünö minöségben és **olcsó árakért**

kapható:

Waisbecker Ede-nél

cementárugyár, Kőszegen.

Kert-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy az ugynevezett

Netter-kert-et

saját kezelésemre átvettem és vasárnap f. é. **május** hó 5-én a kőszegi nemzeti zenekarral megnyitom.

Midőn jó ételekről és valódi italokról, valamint pontos kiszolgálásról a legjobban gondoskodom, vagyok bátor a n. é. közönséget minél számosabb látogatásra meghivni.

Bemenet szabad. Kezdete 4 órakor.

kiváló tisztelettel

Bozecsky József.

Üzlet-áthelyezés.

Alulirott van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy

könyvkötészetem,

mely eddig a belvárosban 6. sz. alatt volt, f. é. **május hó 1-től** fogva az **Uri-utczában 8. sz.** alatt lesz.

Midőn az eddig irántam tanusitott bizalomért őszinte köszönetemet fejezem ki, kérem azt részemre továbbra is fentartani.

Becses pártfogásába ajánlva vagyok
Kőszeg, 1895. ápril hóban.

teljes tisztelettel

Molnár István,

könyvkötő.

KEIL ALAJOS-féle

Padlozat-fénymáz

(GLASUR)

legkitünőbb mázolószer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr., 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerübb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására. Egy kis palaczk ára 20 kr.

Mindenkor kapható:

UNGER JÓZSEF-nél KÖSZEGEN.

Valódi, természetes ásványviz

a királykúti,

Kostreinitz Rohits mellett (Stajerországban).

Igen gazdag széntartalomban, elismert jó minőségü asztali viz s a mellett jónak bizonyult gyógyitó viz, melyet a legkitünőbb orvosi szaktekintélyek ajánlanak.

Ragályoknál védőeszköz.

Szétküldés eszközöltetik a kutigazgatóság által **Kostreinitzban Rohits** mellett. Posta **Podplat Pöltschach mellett.**

Kapható Kőszegen:

Pollák Sándor, Waisbecker Ede és **Unger József. Jánosa Gyula uraknál.**

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.